

berettiget til at gjøre Forandring deri; betragtede man den Ordning, hvorom der her er Tale, som en heel communal Sag, maatte man komme til et ganske andet Resultat; men saaledes er, som sagt, Forholdet ikke. Der er fremdeles andre Bestemmelser, der ogsaa maatte optages i Loven, navnlig de Betingelser, hvorunder Betjentene kunne affattes. Naar det i Vedtægten hedder, at det er en Betjent strengt forbudt at modtage Douceur, da er det Noget, som efter min Mening ogsaa hører til Loven; det er et af de Punkter, jeg maa lægge overordentlig Vægt paa. Dersom vi ikke kunne holde Politiet aldeles reent, saaledes at det overfor Befolkningen staaer alene som Lovens og Ordenens Opretholder, som en Myndighed, der skal værne om enhver god Borgers Sikkerhed, saa at Politiet i saadanne Tilfælde, hvor det trænger dertil, kan gjøre sikker Regning paa en fuld Samvirken af Borgerne; dersom man tværtimod i Politiets Betjente seer Personer, som kunne benyttes i et eller andet forkasteligt Niemed, som modtage Gunst af enkelte Borgere — da er Tilliden brudt og Politiets Anseelse tabt. Det er altsaa vigtigt, at der i selve Loven optages en Bestemmelse om, at Betjentene ville være at affbedige, naar de gjøre sig skyldige i det, jeg her har nævnt. Der er et andet Punkt, jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa. Naar Politiet er paa Vagt, maa man paa det Strengeste overholde, at det ikke uden i Tjenstfager gaaer ind i Sjøanstalter; thi det stiller Politiet i et aldeles falsk Lys, naar Betjentene ville være gode Kammerater med dem, der komme der; deres Anseelse vil gaae tabt, naar de paa den Maade komme ikast med Personer, som de særligt skulle vogte paa; det Die, som stadigt skulde holdes vaagent, vilde da ofte være lukket og saaledes ikke gjøre det, som det skal gjøre. Hvad der derimod kan optages i Vedtægten, det er, hvorledes Betjentenes Gagering og Uniformering skal være; disse og lignende Bestemmelser kunne overlades til Communalbestyrelsens og Justitsministerens Afgjørelse. Jeg er derimod enig med den ærede sidste Taler i, at man i visse Tilfælde kan benytte Overpræsidenten. Jeg troer vel ikke, at man kan gaae saa vidt, som han er gaaet, men derimod maa jeg tilfulde

anerkjende, at den Mand, der paa den ene Side repræsenterer Regjeringen, der saaledes bærer Regjeringens Myndighed over paa Communen, og som paa den anden Side repræsenterer Communen ligeoverfor Staten, er et aldeles passende Led i den Række af Autoriteter, som man kan bruge i Henseende til Politivæsenet. Det kunde derfor vistnok ogsaa være meget hensigtsmæssigt, at medens man f. Ex. fastsatte, at Justitsministeren nærmere bestemmer, hvem der skal ansætte Politiets Betjente, navnlig dem af de ringere Grader, og det overlades til ham selv at ansætte Politicommissarierne og det øvrige overordnede Personale, bør man overlade Affbedigelsen af de underordnede Betjente til Overpræsidenten. Jeg troer ikke, det gaaer an at overlade Affbedigelsen til Politidirecteuren, thi han bliver derved bragt i et vanskeligt Forhold; medens han i høi Grad kan ønske at blive af med visse Personer, at holde streng Justits ligeoverfor de underordnede Betjente, vil dog ofte Medlidensheden løbe af med ham, og han vil da ikke være istand til at vinde det Todsæste overfor de underordnede Betjente, som er nødvendigt, for at han kan benytte dem, som de bør benyttes. Jeg mener derfor, at den Tanke er overmaade rigtig, at Overpræsidenten i saa Henseende kommer til til at spille en større Rolle. Dersom den ærede sidste Taler skulde mene, at jeg ikke vil give Communen, hvad der bør gives den, saa maa jeg nævne en Lov, som her er bleven overordentlig anprist, jeg troer ogsaa af den ærede sidste Taler, nemlig Loven af 19de Juli 1829, som Robert Peel gjennemførte i England, og som er den første omfattende Lov med Hensyn til Ordningen af Politivæsenet i London. Deri ville De finde langt videregaaende Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes Politiets Betjente skulle forholde sig og Alt deslige, ligesom i selve Loven bestemmes, hvorledes de skulde ansættes og affbediges; man har vel paa en vis Maade betragtet Politivæsenet som en Communalindretning, men har dog ikke glemt, at det tillige er saare vigtigt for Staten, og derfor er det ved Loven og ikke ved administrativ communal Beslutning, at dette Forhold er ordnet. Man maa virkelig forbauses ved at see alt det, man hos os har indkastet i Vedtægten,